

Kiek ins nao bove

Jef Bartelet, VMG 05-05-2018

Nicolas Beurieux, redder van Maastricht?

(brief van generaal Hobbs, vertaald uit het Frans)

LEGER VAN DE VERENIGDE STATEN

*****

12 september 1944

AAN DE BURGEMEESTER VAN DE STAD MAASTRICHT

Meneer de Burgemeester,

De Amerikaanse troepen staan aan de poorten van uw stad.

Maastricht kan van het ene op het andere moment onder het vuur komen te liggen van onze artillerie. Onze pantserdivisies zijn bezig u te omsingelen.

De Amerikaanse luchtmacht en de R.A.F. hebben het grootste deel van de Luftwaffe uitgeschakeld en houden zich gereed.

Wij willen Maastricht niet vernietigen. Verre van dat - wij willen de stad en haar inwoners de gruwelen van de oorlog besparen. Maar wij moeten de gemeenschappelijke vijand overwinnen.

Dat doel zullen wij met hulp van de Britse troepen realiseren.

Om de vernietiging van uw stad te vermijden, is het enige wat wij u vragen, Maastricht geheel te ontruimen van vijandelijke troepen. Dit moet voltooid zijn om 7 uur in de ochtend, woensdag 13 september 1944.

Sta ons toe u eraan te herinneren, meneer de Burgemeester, dat die ontruiming de enige mogelijkheid is om uw stad van de vernietiging te redden.

Wij zijn ervan overtuigd dat de autoriteiten en de inwoners van de stad Maastricht het noodzakelijke zullen doen.

Het zal de Generaal een genoegen zijn u te ontvangen in zijn hoofdkwartier, op welk tijdstip dan ook.

L.S. Hobbs

Divisie Generaal, U.S.A.

Commandant van de Amerikaanse troepen.

Gedenkplaque Roclange-sur-Geer waarop vermeld wordt dat Nicolas Beurieux de stad Maastricht voor verwoesting heeft behoord: 'QUI SAUVA LA VILLE DE MAESTRICHT DE LA DESTRUCTION'..

Op 12 september 1944 naderden de Amerikaanse troepen Maastricht. Generaal Hobbs schreef de burgemeester een brief waarin hij waarschuwde voor artilleriebeschietingen, tenzij ze er in Maastricht voor konden zorgen dat de Duitse troepen de stad zouden verlaten.

Die brief werd door Nicolas Beurieux (een verzetsman uit Roclange) met gevaar voor eigen leven door de frontlinie gebracht. Zijn missie lukte. En al zou de afgetreden burgemeester Michiels van Kessenich niets hebben kunnen ondernemen; de Amerikanen kregen zeker van Beurieux te horen dat er nauwelijks nog Duitse soldaten in de stad waren, waardoor Maastricht en dreigende verwoesting en verlies van levens bespaard is gebleven.

Op 5 mei 1949 werd Nic Beurieux voor zijn moedige daad gehuldigd in het Maastrichts stadhuis, waarbij hij een oorkonde kreeg en de gouden erepenning van de stad Maastricht. En in zijn geboorteplaats Roclange-sur-Geer wordt hij als de redder van Maastricht vermeld op een plaque voor het gemeentehuis aldaar.

Huldiging in het Maastrichts stadhuis 05-05-1949

Maastricht is blijvend grote erkentelijkheid verschuldigd aan Nicolas Beaurieux vanwege zijn bewonderenswaardige moed en vasthoudendheid. Op 12 en 13 september 1944 doorstak hij de vijandelijke linies ten dienste van de bevrijding en de vrijheid van de stad.

De tekst van de nieuwe plaquette in Maastricht waarin vermeden wordt Beaurieux uit te roepen tot 'redder van Maastricht'.

Er bestaat geen enkel bewijs voor een direct oorzakelijk verband tussen de bewuste brief en het besluit van de Amerikaanse legerleiding om Maastricht tenslotte maar niet te bombarderen. Immers, in Maastricht werd geen enkele actie ondernomen, ook omdat de vooroorlogse wethouder Kersten besloot niets met de brief te doen of kon doen, zoals hij later heeft verklaard. Verder moet de Duitse commandant die Maastricht moest verdedigen de 13^e september 's avonds wel tot de conclusie zijn gekomen dat verder verzet geen zin had. Wyck was immers bevrijd en de Amerikanen van het 120ste regiment van de Old Hickory zaten al ten zuiden van de ENCI. Hij vreesde de volgende dag ingesloten te worden en heeft daarom toen besloten nog diezelfde avond met zijn manschappen de stad via de Bosscherweg te verlaten. Maar er bestaat geen twijfel over de dapperheid van Nicolas Beaurieux en het feit dat hij met gevaar voor eigen leven door de gevechtlinies rond Maastricht is getrokken om de brief van Hobbs af te leveren. Hoewel Nicolas Beaurieux in 1949 al door de stad werd geëerd, heeft het stadsbestuur in 2015 op verzoek van de Seniorenpartij besloten ter ere van hem alsnog een gedenkteken te plaatsen. Gepland was Lenculenstraat 29 waar hij de brief overhandigde aan wethouder Kersten, maar omdat de huidige eigenaar de tekst onvoldoende toegesneden vond op zijn pand en daarmee niet akkoord ging, is de plaquette geplaatst Kapoenstraat 5, de plek waar Beaurieux aan voorbijgangers vroeg waar hij de burgemeester kon vinden en die hem doorverwezen naar wethouder Kersten.

De opdracht voor het maken van de plaquette met bovenstaande tekst werd verleend aan kunstenaar Jos Keulen. Door privé-omstandigheden is er een flinke vertraging opgetreden in de productie en kon de plaquette nu pas in 2018 worden onthuld.

Het gedenkteken (door spiegeling in de steen nauwelijks fatsoenlijk te fotograferen) werd onthuld door wethouder Bert Jongen (r) en schrijver Roger Hiance (l) die het verhaal van die gevaarlijke tocht (heen en terug) uit de mond van Nicolas Beurieux heeft opgetekend en als heldenepos heeft geredigeerd.

De opkomst voor de onthulling was minimaal met nog geen tien belangstellenden (zelfs de maker was er niet bij), en het hele gebeuren nam slechts een vijftal minuutjes in beslag, Al met al wel wat magertjes als beoogd eerbetoon voor een verzetsheld die zijn leven voor de stad Maastricht op het spel heeft gezet.